

РЕШЕНИЕ

№ 1344

гр. Велико Търново, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ**

при участието на секретаря **ИВАНКА Д. ТРИФОНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ** Гражданско дело
№ 20214110101321 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на Г. Н. Г., в която се излагат твърдения че се е намирал в трудово правоотношение с ответника, като е заемал длъжността „снабдител, доставчик” *. Излагат се твърдения, че на 09.03.2021г. ищецът е получил предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, а на 16.03.2021г. му е връчена заповед №785 от 16.03.2021г. ***, с която трудовото му правоотношение е прекратено, считано от 16.03.2021г., поради съкращаване на щата. Ищецът твърди, че прекратяването на правоотношението е незаконосъобразно тъй като липсва реално съкращаване на заеманата от него длъжност и премахване на трудовите функции, които фактически е изпълнявал. Изтъква се, че работодателят не е направил подбор съгласно изискванията на чл. 329 от КТ, не е извършил реално съкращаване на щата и не се е съобразил с обстоятелството, че ищецът е страна по КТД и член на синдикална организация в университета. Навеждат се доводи, че работодателят е следвало да предложи на ищеца друга сходна длъжност в същия отдел преди да прекрати трудовото му правоотношение вместо да назначава на нея лице, което е придобило право на пенсия. Ищецът твърди, че след уволнението е останал без работа, в резултат на което е възникнало правото да претендира от работодателя заплащане на обезщетение. С оглед гореизложеното се отправя искане до съда да постанови решение, с което да отмени заповедта за уволнение като незаконосъобразна, да възстанови ищеца на заеманата преди уволнението длъжност и да осъди ответника да му заплати обезщетение от 6660,72 лв. за период от шест месеца, през който е останал без работа поради уволнението, както и направените по делото разноски.

Ответникът, в срока по чл. 131 от ГПК, е представил отговор на исковата молба, в който оспорва основателността на предявените искове. Признава, че между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищецът е заемал горепосочената длъжност, и прекратяването му със заповед №785 от 16.03.2021г. на посоченото в нея основание. Излага твърдения, че преди уволнението е извършена промяна в щатното разписание като е премахната единствената щатна бройка на заеманата от ищеца длъжност, което не е породило необходимост от извършване на подбор. Изтъква, че горепосочената заповед отговаря на нормативните изисквания и че са спазени изискванията на чл. 333, ал. 4 от КТ. С оглед гореизложеното счита, че уволнението е извършено законосъобразно, поради което отправя искане за отхвърляне на предявените искове и за присъждане на направените по делото разноси.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Предмет на делото са обективно съединени искове по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ.

От събрания доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

На 09.10.1989г. между страните е сключен трудов договор със срок за изпитване, с който ищецът е назначен на длъжността „снабдител”. Съгласно длъжностната си характеристика той следвало да води отчетност във връзка с приемане и предаване на стоково-материалните ценности, да съпровожда стоките и материалите по време на транспортирането им, да следи за установения график на доставките и за количеството и качеството на стоките както и да проучва пазара с оглед закупуване на стоково-материални ценности на най-добри цени. След изтичане на срока по чл. 70 от КТ, с трудов договор от 18.12.1991г. на ищеца освен горепосочената длъжност е възложено да изпълнява и длъжността „шофьор”. Във връзка с това му е зачислен лекотоварен автомобил, който да поддържа и експлоатира като му е определено допълнително трудово възнаграждение. С допълнително споразумение от 15.05.2000г. на ищеца е възложено да извършва работа по обезпечаване поддържането на висока техническа готовност на автомобилите на ответника и извършване на ежедневен инструктаж на шофьорите, за което към горепосочените възнаграждения за съвместяваните длъжности като снабдител и шофьор е добавено и възнаграждение за допълнителна функция. Със заповед на работодателя от 14.12.2001г. на ищеца в качеството му на шофьор е зачислен микробус*, а впоследствие са зачислени товарен автомобил *и лек автомобил *. С последните два автомобила работникът системно извършвал превоз на стоки при изпълнение на функциите си на снабдител, а по разпореждане на работодателя осъществявал и превоз на пътници. За превозите той попълвал съответните пътни листи и отчетите за получени суми и усвоено гориво. На 01.09.2011г. страните сключили допълнително споразумение относно промяната в наименованието на заеманата от ищеца длъжност на „снабдител, доставчик” * като работодателят продължил до 12.01.2021г. отделно да начислява допълнителните трудови възнаграждения като елементи към основната заплата, а след това ги включил към последната, формирайки една обща стойност.

По предложение на * за оптимизиране на вътрешната структура *, на 25.01.2021г. е взето решение на * за съкращаване на щатни бройки от щатното разписание н*, сред които и една щатна бройка за длъжността „снабдител, доставчик”. На същата дата работодателят разпоредил ищецът да предаде зачислените му товарен автомобил * и лек автомобил * на шофьорите в звено *, за което са съставени приемо-предавателни протоколи. В изпълнение на изискването на чл. 23 от КТД и на основание чл. 333, ал. 4 от КТ, ответникът получил от синдикалните организации * предварително съгласие за прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца като на 09.02.2021г. утвърдил ново щатно разписание, в което била премахната единствената щатна бройка за длъжността „снабдител, доставчик”. В резултат на това, на 09.03.2021г. е отправено предизвестие до работника, а впоследствие му е връчена заповед №785 от 16.03.2021г. за прекратяване на правоотношението, считано от 16.03.2021г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 2 от КТ. От събраните по делото доказателства се установява, че последното получено от работника брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението е в размер на 1110,12 лв. както и че след 16.03.2021г. той е регистриран като безработен и не е сключвал друго трудово правоотношение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Относно иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ.

В заповедта за уволнение правилно е посочено правното основание за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца, а именно чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ - съкращаване на щата, като същата е подписана от * - работодател, което обуславя нейната валидност. С отправяне на предизвестията за уволнение от 09.03.2021г., работодателят е упражнил потестативното си право да прекрати едностранно трудовия договор на ищеца поради съкращаване на щата. В резултат от решението на * е извършено реално премахване за в бъдеще на единствената щатна бройка за длъжността „снабдител, доставчик” *, което е намерило отражение в утвърденото от ответника щатно разписание на 09.02.2021г. При това положение работодателят е преценил, че няма задължение да извърши подбор по смисъла на чл. 329 от КТ тъй като в щатното разписание липсват други сходни или идентични длъжности с длъжността „снабдител, доставчик”. Следва, обаче да се посочи, че за характера и същността на длъжността от значение са правата и задълженията на работника или служителя, определящи съдържанието на трудовите му функции. В разглеждания случай на ищеца освен присъщите за длъжността отчетнически функции по закупуване, приемане и предаване на стоково-материалните ценности, работодателят е възложил изпълнението на функции за длъжността „шофьор” изразяващи се в поддръжка и експлоатация на автомобили и в попълване на свързаната с това документация. Първоначално това изрично е посочено в трудовия договор във връзка със съвместното изпълнение на двете длъжности, а впоследствие при липсата на регламентация работодателят е продължил да зачислява на работника в качеството на шофьор леки и лекотоварни автомобили, да му възлага извършване на превоз на товари и пътници и да му заплаща допълнително възнаграждение за това, което след 12.01.2021г. е включено към началната основна заплата. Горепосочените

действия не са свързани с инцидентно поставяне на допълнителни задачи на ищеца, каквато представлява дейността по поддържане на висока техническа готовност на автомобилите и извършване на ежедневен инструктаж на шофьорите, а с трайното възлагане на допълнителна функция, която обезпечава както изпълнение на основната чрез транспорт и доставка на стоково-материални ценности с лекотоварен автомобил, така и превоза на пътници с лек автомобил. От гореизложеното се достига до извода, че трудовите функции на ищеца са включвали и тези за длъжността „шофьор”, поради което за работодателя е възникнало задължение преди прекратяване на правоотношението да извърши подбор между него и останалите двама работници от съответното структурно звено заемащи тази длъжност. След като това задължение не е изпълнено ответникът не е спазил изискванията на трудовото законодателство при прекратяване на трудовото правоотношение с работника, поради което уволнението му е незаконосъобразно и следва да бъде отменено само на това основание.

Относно иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ.

Положителното произнасяне по иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ води до извода, че за ищеца е възникнало правото да бъде възстановен на предишната си работа и искът му в тази насока също е основателен и следва да бъде уважен. С оглед безсрочния характер на трудовото правоотношение, Г. Н. Г. следва да бъде възстановен на длъжността „снабдител, доставчик” *, която е заемал преди уволнението си.

Относно иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ.

От записванията в трудовата книжка на ищеца се установява, че след уволнението той не е сключвал друго трудово правоотношение и е претърпял вреди, в резултат от лишаването от право да получава трудово възнаграждение за периода от 16.03.2021г. до 16.09.2021г.

Поради това предявеният иск е доказан и с оглед установения размер на брутното трудово възнаграждение от 1110,12 лв. следва да бъде уважен за претендираната сума от 6660,72 лв.

При този изход на делото претенцията на ответника за присъждане на разноски е неоснователна, като на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, той следва да заплати на ищеца сумата от 300 лв., представляващи направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да заплати в полза на Великотърновския районен съд сумата от 366,42 лв., представляваща сбор от дължимите държавни такси за предявените обективно съединени искове, от която по 80 лв. за исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1 и 2 от КТ и 266,42 лв. за иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

Признава за незаконно уволнението на Г. Н. Г. с ЕГН: ***** * и отменя като незаконосъобразна Заповед №785 от 16.03.2021г. *, с която е прекратено трудовото му

правоотношение поради съкращаване на щата, на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ.

Възстановява Г. Н. Г. с ЕГН: ***** * на заеманата преди уволнението длъжност „снабдител, доставчик” *.

Осъжда *, да заплати на Г. Н. Г. с ЕГН: ***** *, сумата от 6660,72 лв. /шест хиляди шестстотин и шестдесет лева и седемдесет и две стотинки/, представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ за периода от 16.03.2021г. до 16.09.2021г., както и сумата от 300 лв. /триста лева/, представляващи направени по делото разноси.

Осъжда *, да заплати в полза на Великотърновския районен съд, сумата от 366,42 лв. /триста шестдесет и шест лева и четиридесет и две стотинки/, представляваща сбор от дължимите държавни такси за предявените обективно съединени иски.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____